

Η τοποθέτηση του Μιχάλη Ρίζου, εκπροσώπου των Παρεμβάσεων, στο Γ.Σ. της ΑΔΕΔΥ που έγινε την Τετάρτη 19.5.2021.

«Η κατάληξη και οι αποφάσεις της συνεδρίασης του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ στις 19/5/2021 είναι αναντίστοιχες με την αντεργατική σφοδρότητα του νομοσχεδίου Χατζηδάκη, που κατ' επιλογή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των εργοδοτών επιχειρεί να επιβάλει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Είναι αναντίστοιχες και με τις τοποθετήσεις όλων των παρατάξεων που στάθηκαν μετωπικά απέναντι στο αντιδραστικό τερατούργημα και πρότειναν εντατική αγωνιστική δράση για να μην κατατεθεί, να μην ψηφιστεί, να ανατραπεί.». Αυτό τονίζουν με κοινή δήλωσή τους οι επτά σύμβουλοι των Παρεμβάσεων Κινήσεων Συσπειρώσεων στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ.

Οι Παρεμβάσεις διατύπωσαν συνολική και συνεκτική πρόταση ανατροπής και εργατικού ξεσηκωμού απέναντι στο νόμο Χατζηδάκη, που περιελάμβανε 48ωρη προειδοποιητική απεργία, με ενδεικτική ημερομηνία στις 1-2 Ιουνίου. Στην τελική ψηφοφορία, και με την

επιδίωξη να παρθεί αγωνιστική απόφαση με ισχυρή πλειοψηφία, οι Παρεμβάσεις υποχώρησαν από την πρόταση 48ωρης απεργίας που αρχικά είχαν καταθέσει και ψήφισαν υπέρ της 24ωρης προειδοποιητικής. «Σε καμιά όμως περίπτωση δεν μπορούσαμε να συμφωνήσουμε στην άρνηση της προειδοποιητικής της διάστασης, δηλαδή πριν την κατάθεση του νόμου. Καταψηφίσαμε την τελική κατάληξη. Ο νόμος αυτός δεν θα ανατραπεί με ντουφεκιά στον αέρα», τονίζουν αγωνιστές των Παρεμβάσεων.

Δήλωση των εκπροσώπων των Παρεμβάσεων στο ΓΣ της ΑΔΕΔΥ Σχετικά με τη συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ στις 19/5

Η κατάληξη και οι αποφάσεις της συνεδρίασης του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ στις 19/5/2021 είναι αναντίστοιχες με την αντεργατική σφοδρότητα του νομοσχεδίου Χατζηδάκη, που κατ' επιλογή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των εργοδοτών επιχειρεί να επιβάλει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Είναι αναντίστοιχες και με τις τοποθετήσεις όλων των παρατάξεων που στάθηκαν μετωπικά απέναντι στο αντιδραστικό τερατούργημα και πρότειναν εντατική αγωνιστική δράση για να μην κατατεθεί, να μην ψηφιστεί, να ανατραπεί.

Η απόσταση όμως «λόγων και έργων» παραμένει μεγάλη για αυτές τις παρατάξεις.

Το κρίσιμο ερώτημα ήταν αν θα υπάρξει προειδοποιητική απεργία πριν την κατάθεση του νομοσχεδίου με στόχο την αποτροπή της κατάθεσης και τη μαχητική εμφάνιση των εργαζόμενων στο προσκήνιο και όχι μια απεργία ντουφεκιά που θα μετακινείται συνεχώς με διάφορες δικαιολογίες και αφορμές για να συμπέσει τελικά με την ημέρα ψήφησης του νομοσχεδίου κι έτσι να λήξει άδοξα «η μάχη των μαχών».

Στο ερώτημα αυτό οι δυνάμεις ΔΗΣΥΠ (ΚΙΝΑΛ), ΕΑΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ), Δημοσιοϋπαλληλική Ανατροπή και ΔΑΣ-ΠΑΜΕ απάντησαν με γενικολογίες και αμφισημίες.

Το τι εννοούσαν τελικά οι παραπάνω παρατάξεις αποκαλύφθηκε στην τελική πρόταση όπου εφευρέθηκε ο ιδιωτικός τομέας και η συζήτηση με ΕΚΑ-ΓΣΕΕ κ.λπ. ως άλλοθι για να μην αποφασιστεί μια απεργία της ΑΔΕΔΥ με συγκεκριμένη ημερομηνία αλλά μια πρόταση απεργίας.

Στην τελική ψηφοφορία ΔΗΣΥΠ (ΚΙΝΑΛ), ΔΑΣ-ΠΑΜΕ, ΕΑΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ) και ΔΗΜΟΣΙΟΪΠΑΛΛΗΛΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ψήφισαν απεργία για την Πέμπτη 3 Ιουνίου αλλά «υπό όρους», μια απεργία με «εξαρτημένες μεταβλητές». Αυτές αφορούσαν:

α) τη σύμφωνη γνώμη του ιδιωτικού τομέα (ΕΚΑ, ΕΚΠ, ΓΣΕΕ κλπ)

β) το πότε και αν θα καταθέσει το νόμο η κυβέρνηση στη Βουλή

Είναι φανερό ότι επιλέγεται μια τακτική διολίσθησης που μεταθέτει την απεργιακή απάντηση όλο και πιο πίσω χρονικά (το έργο έχει ξαναπαιχτεί και έχει λήξει άδοξα με την ψήφιση του νόμου Κατρούγκαλου). Είναι μια τακτική απεργιακού μετώπου χαμηλών πτήσεων και συνήθους τύπου που περιλαμβάνει απεργία τη μέρα της κατάθεσης ή της ψήφισης και μόνο. Μια τακτική που αφήνει την πρωτοβουλία κινήσεων στην κυβέρνηση και αδυνατίζει τις αντιστάσεις. Δεν υιοθετήθηκε ούτε η λογική της προειδοποιητικής απεργιακής απάντησης ούτε του συνεχούς αγώνα που θα περιλαμβάνει συλλαλητήρια διαμαρτυρίας στις πόλεις και τις συνοικίες, δημιουργία κέντρων αγώνα του μαζικού κινήματος στις πλατείες και τους χώρους δουλειάς, ενωτικά, με όλες τις αγωνιστικές δυνάμεις που εναντιώνονται στο κυβερνητικό νομοσχέδιο έκτρωμα, όπως πρότειναν οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ.

Να σημειωθεί ότι ΕΚΑ και ΕΚΠ (στα οποία εκπροσωπούνται οι ίδιες παρατάξεις που ρίχνανε το μπαλάκι στον ιδιωτικό τομέα και τις αποφάσεις του!) δεν έχουν αποφασίσει τίποτα ούτε έχουν βάλει συνεδριάσεις ακόμα, ενώ η εργοδοτική ΓΣΕΕ διαβουλεύεται με την κυβέρνηση.

Οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ διατύπωσαν συνολική και συνεκτική πρόταση ανατροπής και εργατικού ξεσηκωμού απέναντι στο νόμο Χατζηδάκη (δημοσιεύεται στην συνέχεια). Στην συνέχεια υποχωρήσαμε από την πρόταση 48ωρης που αρχικά καταθέσαμε (για την ανάγκη ομοφωνίας και συμπαγούς απάντησης του σ.κ.) και δεχτήκαμε να πάμε σε 24ωρη προειδοποιητική. Η τελική πρόταση όμως, που διαμόρφωσαν οι παρατάξεις ΔΗΣΥΠ (ΚΙΝΑΛ), ΔΑΣ-ΠΑΜΕ, ΕΑΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ) και ΔΗΜΟΣΙΟΪΠΑΛΛΗΛΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ακύρωσε την προειδοποιητική απεργία σε συγκεκριμένη ημερομηνία πριν την κατάθεση του νόμου. Με βάση αυτή την εξέλιξη καταθέσαμε την αρχική πρότασή μας την οποία υπερψηφίσαμε μαζί με το ΜΕΤΑ και όχι την τελική κατάληξη που πρότειναν οι παραπάνω δυνάμεις. Ο νόμος αυτός δεν θα ανατραπεί με ντουφεκιές στον αέρα.

Ο λόγος τώρα στις δυνάμεις της ανατροπής, τα πρωτοβάθμια σωματεία, τις επιτροπές αγώνα, τις συνελεύσεις, τους ίδιους τους εργαζόμενους. Όσο κι αν οι ηγεσίες ορισμένων παρατάξεων δεν θέλουν να τους ακούσουν.

ΥΓ. Καταγγέλλουμε την άθλια στάση της ΔΑΚΕ που αποχώρησε με την έναρξη της συνεδρίασης του ΓΣ, χωρίς κανένα ουσιαστικό λόγο ενώ οι σύμβουλοι της πήραν τα λεφτά της μετακίνησης και της διαμονής στα ξενοδοχεία λόγω της συνεδρίασης του ΓΣ. Είναι

φανερό ότι λειτούργησαν ως εντολοδόχοι της κυβέρνησης και του ΣΕΒ σε μια περίοδο σφοδρότατης επίθεσης στους εργαζόμενους και τη νεολαία.

ΣΧΕΔΙΟ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΠΡΟΣ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΜΑΖΙΚΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ

1. Το νομοσχέδιο Χατζηδάκη που επιχειρεί να επιβάλλει η κυβέρνηση της ΝΔ προβλέπει ανάμεσα στα άλλα:

-Κατάργηση του οκταώρου και επιβολή εβδομάδας 50 ωρών εργασίας, (μέσω ατομικών συμβάσεων). Οι επιπλέον ώρες θα αποθηκεύονται σε «τράπεζα χρόνου» και θα «επιστρέφονται» στους εργαζόμενους εντός έξι μηνών με τη μορφή μειωμένου ωραρίου ή ρεπό ή ημερών άδειας, και ανάλογα πάντα με τις ανάγκες της επιχείρησης ή της υπηρεσίας. Το νομοσχέδιο δεν κάνει διάκριση εφαρμογής του μέτρου για συμβάσεις ορισμένου ή αορίστου χρόνου. Στις συμβάσεις ορισμένου χρόνου δεν θα υπάρχει η «αναπλήρωση» σε περίπτωση απόλυσης.

-Νομιμοποίηση των ευέλικτων μορφών εργασίας με την πολυδιαφημιζόμενη κάρτα εργασίας.

-Αύξηση των υπερωριών που θα μπορεί να επιβάλει σε ετήσια βάση η εργοδοσία σε 150 ώρες (από 96 στη μεταποίηση και 120 στις υπηρεσίες). Μειώνεται η αμοιβή των υπερωριών (καθώς με την αύξηση του πλαφόν περιορίζονται οι λεγόμενες κατ' εξαίρεση υπερωρίες που αμείβονται με ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 60%, ενώ πλέον η προσαύξηση θα αμείβεται με μόλις 40%).

-Μονιμοποίηση και επέκταση της τηλεεργασίας που αυξάνει την εντατικοποίηση της εργασίας, τη δουλειά στο σπίτι, κάνοντας δυσδιάκριτα τα όρια μεταξύ εργάσιμου και ελεύθερου χρόνου.

-Το καθεστώς αργίας της Κυριακής δέχεται ένα ακόμα σκληρό χτύπημα, μετά το πρώτο «κύμα» στο χώρο του εμπορίου. Προστίθενται πολλοί κρίσιμοι κλάδοι για το κεφάλαιο, στους οποίους καταργείται η Κυριακάτικη αργία.

-Καταργείται το ΣΕΠΕ (σώμα επιθεωρητών εργασίας) και μετατρέπεται σε «Ανεξάρτητη Αρχή».

-Ποινικοποιείται η συνδικαλιστική δράση, η απεργία, η απεργιακή περιφρούρηση. Αυξάνεται τουλάχιστον στο 33,3% το προσωπικό ασφαλείας σε μια σειρά κλάδους (ΟΤΑ, ΝΠΔΔ, επιχειρήσεις δημοσίου χαρακτήρα ή κοινής ωφελείας), γεγονός που σημαίνει ότι θα πρέπει

κατά τη διάρκεια μιας απεργίας να εργάζεται ένα μεγάλο μέρος των εργαζόμενων.

-Για την προκήρυξη απεργίας αλλά και ολιγόωρων στάσεων εργασίας, απαιτείται προειδοποίηση του εργοδότη ή της συνδικαλιστικής του οργάνωσης τουλάχιστον 24 ώρες πριν από την πραγματοποίησή της. Για τη λήψη απόφασης απεργίας θα πρέπει στην γενική συνέλευση το σωματείο να παρέχει δυνατότητα συμμετοχής και ψήφου εξ αποστάσεως (ηλεκτρονικώς).

-Για τη συμμετοχή σε ΓΣ, την ψηφοφορία για λήψη απεργιακής απόφασης και τις εκλογές των σωματείων απαιτείται να διασφαλιστεί και η εξ αποστάσεως συμμετοχή των μελών, δηλαδή, επιχειρείται το χτύπημα των σωματείων και η διάλυση του ζωντανού χαρακτήρα τους, των συλλογικών διαδικασιών βάσης και των Γενικών Συνελεύσεων, της ελεύθερης διάδοσης ιδεών, επιχειρείται να σπάσει η συλλογική δύναμη της τάξης και να ενισχυθεί η εξατομίκευση και η χειραγώγηση των εργαζομένων.

-Για την άσκηση συνδικαλιστικού δικαιώματος απαιτείται η απογραφή (φακέλωμα) των εργαζομένων στο ήδη νομοθετημένο Γενικό Μητρώο.

Τα μέτρα αυτά δεν αφορούν μόνο τον ιδιωτικό τομέα. Θα επεκταθούν και στο δημόσιο - έχουν πανεργατική στόχευση. Άλλωστε, όλα τα μέτρα που αφορούν στη λειτουργία των σωματείων αφορά και τα σωματεία του δημόσιου τομέα.

2. Ο νόμος αυτός πρέπει να ανατραπεί, να μην κατατεθεί στη Βουλή ούτε να ψηφιστεί. Η αντεργατική σφοδρότητα του είναι πρωτοφανής: απογειώνει σε γιγάντιο βαθμό την εκμετάλλευση του εργαζόμενου με την παραπέρα κλοπή του εργάσιμου χρόνου, τσακίζει τα σωματεία και τις συνδικαλιστικές ελευθερίες, διαλύει τις Συλλογικές συμβάσεις αφήνοντας τον εργαζόμενο απροστάτευτο απέναντι στο αφεντικό.

Σε μια εποχή που ο κοινωνικά αναγκαίος χρόνος εργασίας (το πραγματικό μέτρο του πλούτου) για την παραγωγή ενός προϊόντος μειώνεται, οι τεχνολογικές και παραγωγικές δυνατότητες τεράστιες, ο καπιταλισμός απαιτεί όλο και περισσότερα από τον εργάτη δίνοντάς του όλο και λιγότερα. Απαιτεί να γίνουμε οι σκλάβοι ενός καινούριου εργασιακού μεσαίων, στο όνομα μάλιστα τους εκσυγχρονισμού και της προόδου!

Δεν πρόκειται για ένα απλό νομοσχέδιο. Αποτελεί την επιτομή ενός ολόκληρου προγράμματος αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων της αστικής πολιτικής, μια ιστορική πρόκληση σταθεροποίησης, κερδοφορίας και ενισχυμένης

ανταγωνιστικότητας των μεγαλοεπιχειρηματιών.

Απαιτείται λαϊκός, πανεργατικός ξεσηκωμός για να μην περάσει αυτό το νομοθετικό τερατούργημα. Με τον αγωνιστικό συντονισμό όλων των ταξικών δυνάμεων.

3. Υπάρχουν δυνατότητες. Η εμπειρία της Πρωτομαγιάτικης απεργίας αλλά και οι λαϊκές και νεολαιίστικες αντιστάσεις του προηγούμενου εξαμήνου έδειξαν ότι υπάρχει αγωνιστικό δυναμικό που αναζητά δρόμους ανατροπής.

Στεκόμαστε μετωπικά απέναντι στο νόμο και την κυβερνητική πολιτική. Δεν μπαίνουμε σε καμιά συζήτηση και διάλογο μαζί της. Μας κήρυξαν τον πόλεμο, θα απαντήσουμε δυναμικά και εξεγερτικά! Θα είμαστε απέναντι σε κάθε πολιτική ή συνδικαλιστική δύναμη που συναινεί με αυτή την πολιτική και επιχειρεί να ωραιοποιήσει το νόμο. Τα μέτρα αυτά είναι στην φαρέτρα του κεφαλαίου και της Ε.Ε, αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της στρατηγικής τους και όχι απλά νεοσυντηρητική ιδεολογία. Γι αυτό και οι προηγούμενες κυβερνήσεις ψήφισαν απεργοκτόνους νόμους, έβαλαν τις βάσεις για τη «διευθέτηση» δηλ. επέκταση του χρόνου εργασίας με συνεννοήσεις εργοδοτών και ενώσεων εργαζομένων.

4. ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

-Να μην περάσει ο νόμος Χατζηδάκη στο σύνολό του.

-Μείωση του χρόνου εργασίας με αύξηση αποδοχών. Άμεσα 35ωρο 5ήμερο. Σταθερή δουλειά για όλους. Νομοθέτηση της Κυριακάτικης αργίας.

-Να ακυρωθούν οι νόμοι για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας.

-Διεύρυνση των συνδικαλιστικών ελευθεριών. Συνδικάτα ελεύθερα από κράτος, κυβερνήσεις, εργοδοσία. Κατάργηση των απεργοκτόνων νόμων.

5. Προτείνουμε:

1) Κήρυξη προειδοποιητικής 48ωρης γενικής απεργίας πριν την κατάθεση στην Βουλή του νομοσχεδίου (ενδεικτικά 1/6-2/6) με στόχο να μην κατατεθεί, και απεργιακή κλιμάκωση αν αυτό έρθει για ψήφιση.

2) Συνεχή συλλαλητήρια διαμαρτυρίας στις πόλεις και τις συνοικίες. Επόμενο απογευματινό

πανεργατικό συλλαλητήριο στην Αθήνα στις 26/5 ή 28/5.

3) Με πρωτοβουλία των συνδικάτων να δημιουργηθούν κέντρα αγώνα του μαζικού κινήματος, ενωτικά, με όλες τις αγωνιστικές δυνάμεις που εναντιώνονται στο κυβερνητικό νομοσχέδιο έκτρωμα, σε όλες τις πόλεις. Οι πλατείες να μετατραπούν σε χώρους μαζικών, καθημερινών, αγωνιστικών διαδηλώσεων των εργαζομένων, του λαού και της νεολαίας.

4) Συνελεύσεις αγώνα σε όλα τα σωματεία και ειδικό σχέδιο κλαδικών κινητοποιήσεων.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ - ΚΙΝΗΣΕΙΣ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ